

steren udpegede sagkyndige. Handelsministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

Bestemmelserne i de efterfølgende §§ 6—10 er hovedsagelig af administrativ karakter.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *handelsministeren*:

„Ved det foreliggende lovforslag stilles et beløb af 30 mill. kr. af de midler, der i henhold til det af finansministeren fremsatte lovforslag foreslås overført til en særkonto i Danmarks Nationalbank, til rådighed for udlån til finansiering af produktionsfremmende investeringer indenfor industrien.

Ved udlånsvirksomheden vil der efter forslaget i særlig grad være at tage hensyn til, om en forøgelse af den lånsøgende industrivirksomheds produktionskapacitet vil kunne udnyttes i *forsvarets tjeneste*; der tænkes herved på forsvarsberedskabet i samtlige de Atlantpagtunionen tilsluttede lande.

Af det beløb på 47 mill. kr., der blev stillet til rådighed for udlån til industri- og håndværksvirksomheder ved lov nr. 237 af 27. maj 1950, er der efter den senest foreliggende opgørelse disponeret over ca. 27,5 mill. kr. til udlån til 75 virksomheder og over 7 mill. kr. til udlån til ca. 600 håndværksvirksomheder.

Det herefter resterende beløb på ca. 12,5 mill. kr. er der stærkt behov for til dækning af de andragender, der foreligger eller vides at ville indkomme.

Endvidere åbnes der ved forslaget adgang til, hvor ganske særlige omstændigheder taler derfor, at yde lån til *rationaliseringsvirksomheder*, idet jeg har anset det for betydningsfuldt, at der tilsikres industriens rationaliseringsbestræbelser den bedste sagkyndige bistand.

Lovforslaget bygger iøvrigt på de samme principper som loven af 27. maj 1950. Rentefoden for lånene foreslås dog fastsat til 5 pct. og løbetiden til indtil 20 år. Rentefoden for de hidtil ydede lån har været 3½ og 4 pct. efter lånets løbetid.“

Lovforslaget gav ved 1. behandling i folketinget anledning til nogen debat. Flere af ordførerne mente, at *håndværket* burde have været taget med, og der var delte meninger om sidste stykke i § 1. Retsforbundet gik imod lovforslaget som helhed.

I nogle replicerende bemærkninger oplyste *handelsministeren*, at man i høj grad havde været „opmærksom på, at det ville have været heldigt, om det havde været muligt også at få håndværket med ind under denne lovgivning, og det var også tilfældet i det første udkast, men den præcisering, som fandtes nødvendig af, at den pågældende virksomheds produktion skulle kunne udnyttes i forsvarets tjeneste, har gjort, at vi af praktiske grunde var nødt til at ændre teksten. Jeg vil i denne forbindelse sige, at